

Henrik Lundberg
Busö
10600 Ekenäs

MAA-JA METSÄTALOUS-
MINISTERIÖ

Busö 08.05.2015

13.05.2015

HARE MMM 022:00/2008

Utlåtande om Statsrådets utkast till förordning om fiske

Utlåtandet lämnas av: Catharina Lundberg- Niinistö ägare till Busö 1:10 omfattande 2848 ha enskilt vattenområde och Henrik Lundberg rättsnotarie.

Utlåtandet hänför sig till såväl utkastet till förordning om fiske av den 2.4.2015 som till oklara stadgande i nya lagen om fiske vilka behöver ett klarläggande genom att intas i förordningen.

Utlåtande

7 §. Vid definiering av områden för utmärkning av redskap med 15 cm högt flöte i 7 § skall *Trafikverkets anvisningar 4/2014, Farleder och fiske* tillämpas.

8 §. Bestämmelserna i 8 § om att fångstredskap vars längd överskrider 10 m skall märkas ut i vardera ändan är oförståeliga då de strider emot bestämmelserna i 7 §. Bestämmelserna om utmärkning av redskap i yttre ändan skall slopas emedan yttre ändans flaggor utgör en större fara för båttrafiken än vad näten utgör..

9 §. Bestämmelserna i 9 § kan vara behövliga i samfällda vattenområden men skall inte tillämpas i enskilda vattenområden. Utlämnandet av namn och kontaktpuppgifter till allmänt påseende strider dessutom emot individens integritetsskydd.

10 §. Bestämmelserna i 10 § om skyddsområde för lagligt utmärkta fiskbragder som ryssjor och nät skall även tillämpas i vattenområden innanför byarågång.

12 §. Bestämmelserna i 12 § mom. 3 angående förbud att fiska med nät av starkare garn än 20 mm närmare havsstrand än 50 m under tiden 1.10-31,12 och 1.4-15.5 skall slopas. Förbudet är diskriminerande. Dessutom sker övervägande delen av öringsfisket som handredskapsfiske varför eventuella begränsningar skall sättas in för den typen av fiske som får största andelen av fångsterna för att ha avsedd verkan.

Oklarheter i Lag om fiske som behöver förtydligas i förordningen

11 §. Lagen förutsätter förordningsbestämmelser angående utarrendering av statsägda vattenområden. Utkastet saknar bestämmelser.

14 §. Enligt bestämmelserna i lagen skall avgifterna till vattenägaren/fiskerättsinnehavaren för kommersiellt fiske införas i NVP som är i kraft 10 år. Nivån på ersättningarna skall granskas och eventuellt justeras efter fem år.

Motivering: Penningvärdet kan förändras alltför mycket under 10 år varför förordningen

behöver ge en möjlighet till korrigerings av avgifterna utan att planen för nyttjande och vård skrivs om.

18 §. Den avgift om 100 € som fiskeguiderna betalar behöver regleras. I förordningen behöver intas bestämmelse om att avgiften justeras enligt penningvärdets försämring vart femte år.

25 §. Ägaren till en vattenareal om 50-499 ha har varken enligt lagen eller dess förarbeten någon röst vid FiO:s stämma, endast rösträtt med en röst om han representerar en annan medlem. Ett förtydligande behövs i förordningen.

Vilka är de miljö/naturskydds representanter som har närvaro och yttranderätt vid stämman? Det behövs ett förtydligande.

46 §. I förordningen behöver intas bestämmelse om att vid handredskapsfiske skall krokarna vara utan hullingar för att ge den fisk som skall släppas tillbaka i vattnet bättre möjligheter att överleva.

47 §. Beslut om dispens för vattenägare att fiska med mera än 240 m nät skall vara avgiftsfritt.

49 §. Förordningen behöver ge en definition på vad som är ett fångst- och båtlag. Varken Svensk ordbok utgiven av Svenska akademien 2009 eller SAOL 12: te upplagan (Svenska Akademiens Ordlista) känner till ovan nämnda benämningar.

Förordningen behöver även nämna hur en kommersiell fiskare skall identifiera sig vid fiskeövervakning.

52 §. Vid uppgörande av bestämmelser om fångstredskap bör beaktas att finare (klenare) garn i nät skadar fisk mera än grövre garn. Detta är av vikt gällande vid som exempel återbördande av öring med fettfena.

66 §. I förordningen behöver ingå bestämmelse om hur och var en älv eller en å övergår till älv/å mynning och hur långt denna mynning sträcker sig samt vem som har bemyndigande att utföra bestämningen och på vems bekostnad det sker. Frågan är viktig ur rättsskydds synpunkt.

81 §. Förordningen bör nämna hur insamlandet av avgifter skall ske, vem som har rätt att göra det, utformningen av kvitton som duger som godkänt bevis för betald avgift, serviceavgifter, eventuell MOMS plikt vid försäljning av tillstånd.

82 § pt.4 behöver förtydligas beträffande den andel av fiskevårdsavgiften som skall tillfalla vattenägaren som ersättning för handredskapsfiskets intrång i äganderätten. Varken i lagen eller i förordningen nämns hur stor vattenägarens andel skall vara. Detta ger upphov till

godtycke hos ministeriets tjänstemän.

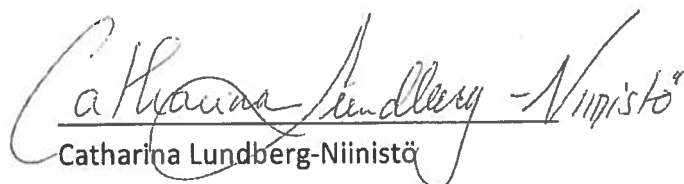
I lagen nämns dessutom att den nya fiskevårdsavgiften är av skattenatur vilket i klartext betyder att den är en avgift för vård av fiskbestånden, inte en ersättning för intrånget i fiskerätten. Då fiskevårdsavgiften fastställts till 39 €, dessutom för fiske i hela landet, utgör det en sänkning från dagens nivå med 15 € (FVA + HFE =54 €). Detta innebär att ägarens ersättning för intrånget i fiskerätten kommer att sjunka radikalt.

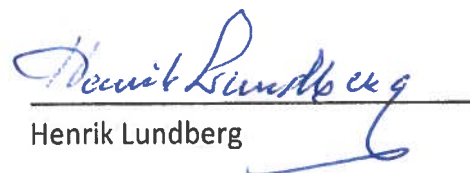
Förfarandet med en avgift innebär dessutom att ingen fritidsfiskare är villig att köpa fisketillstånd av vattenägaren efter att ha betalat den obligatoriska avgiften om 39 €.

105 §. Bestämmelserna om fiskeövervakares signum behöver ändras så att signumet utformas på sådant sätt att det är lättare än nu att flytta från olika klädesplagg beroende av årstid.

114 §. Bestämmelserna om innehållet i ett åliggande om att visa upp bevis över betald fiskevårdsavgift skall utfärdas genom förordning. Bestämmelse skall ingå i förordningen om att avgiften skall ha varit betald innan fisket påbörjades.

132 §. Beträffande de medel som av fiskeområdena enligt mom. 2 skall överföras till NTM-centralen skall stadgas i förordningen att de överförs till det fiskeriområde som trätt i det tidigare fiskeområdets ställe.

Catharina Lundberg-Niinistö

Henrik Lundberg

Använda förkortningar: FO = Fiskeområde, FiO = Fiskeriområde, FVA = Fiskevårdsavgift
HFE =Handredskapsfiske ersättning, NVP= Nyttjande och
Vård Plan.